

Jesenja izložba ULUS 2020

Umetniški paviljon "Ovijeta Zuzorčič"

12.11 - 06.12.2020.

Upleteni

Jesenja izložba
ULUS 2020

Umetnički paviljon
„Cvjeta Zuzorić“

12.11 — 06.12.
2020.

Upleteni

UPLETENI - Jesenja izložba 2020.
12. novembar - 12. januar 2021.
Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić

KUSTOS – SARADNIK
Maja Ćirić

ASISTENT KUSTOSA - SARADNIKA
Lav Mrenović

UMETNIČKI SAVET
Nataša Kokić (potpredsednica), Jovanka Mladenović,
Danilo Prnjat, Kristina Ristić, Sanja Tomašević

UČESNICI/E
Jovana Braletić, Andrej Bunuševac, Mirza Dedać, Nebojša Despotović,
Uroš Đurić, Isidora Gajić, Nenad Gajić, Ivan Grubanov, Ivana Jakšić,
Jamesdin, Ksenija Jovišević, Jeff Kasper, Nemanja Ladić, Nikola Marković,
Vladimir Milanović, Ivana Milev, Era Milivojević, Miron Mutaović,
Sachi Miyachi, Đorđe Odanović, Tanja Ostojić, Ivan Petrović, Nina Radoičić,
Vojislav Radovanović, Dragan Rajšić, Extinction Rebellion, Milica Ružičić,
Pokret za očuvanje stakla Dragana Drobnjaka, Igor Simić, Jana Stojaković,
Nataša Teofilović, Ranko Travanj, Anamarija Vartabedijan, Nenad Vučković,
Tatjana Tanja Vujinović, Ana Vujović.

Umetnički savet Udruženja je zajedno sa kustoskinjom Dr Majom Ćirić i njenim asistentom ist.um. Lavom Mrenovićem izabrao radove umetnika/ca – članova i članica ULUS-a koji su izloženi na Jesenjoj izložbi.



Hvala Cvijeti Zuzorić
(ostavili smo joj za sobom mimoze)

RASPLITANJE JESENJE IZLOŽBE: UPLETENI

Maja Ćirić

Jesenja izložba: Upleteni ima za cilj proširenje tzv. Overtonovog prozora koji podrazumeva da je izložbe, kao vid proizvodnje društvenosti, moguće praviti samo okviru prihvatljivog raspona. Taj raspon ograničen je nedostatkom finansijske podrške za kulturu, izostanakom konsenzusa o funkciji umetnosti (likovne umetnosti koja se pravi za sebe i vizuelnih umetnosti koje su više za druge, a manje za sebe), imperativom distance i sanitetske kontrole uzrokovanih KOVID-19. Kao artikulisano prekoračenje svih navedenih normi, *Jesenja izložba 2020.* posreduje jezu, groteskonost, fragmentisanost, neuračunljivost, ozbiljnost ali i agilnost savremenog iskustva sa ciljem političkog osveščivanja i osnaživanja. Njena ontologija je neukrotiva ali je ona ipak osmišljena kao iskaz o tome da za sada nema odustajanja od ustanove umetnosti¹, od fizičkog prisustva i neposrednog iskustva, od nalaženja mogućnosti za odgovorno delovanje jer su bez ljudi institucije prazne opne. Umesto čina samo-otpisivanja koje bi se očekivalo od živog iskustva savremene demokratije, suština ove izložbe je prisutno i svesno uplitanje u vitalne i dekadentne tokove, a sa sanitetskim oprezom, jer je njima svojstven odnos prema telekratiji². Ako je zadatak institucije umetnosti da tretira savremene fenomene, onda je ne samo neophodno već i zrelo suočiti se sredstvima jedne izložbe sa nivelisanjem prema dnu, a koje telekratija nameće i koje je uslovljeno korupcijom i eksploatacijom resursa (*Extinction Rebellion*: nafte, vode ali i prostora i ideja), a u skladu sa radikalnom stvarnošću.

ULUS (kao važan kanal), Paviljon umetnosti Cvijeta Zuzorić (kao simbolička lokacija) i *Jesenja izložba* (kao privilegovana situacija), svaka kao institucija za sebe tradicionalno su uspostavljale vrednosti. Uprkos telekratiji, svoju okretnost i otpornost novi ULUS pokazuje odbranom i očuvanjem sopstvene infrastrukture (kao kanala, kao lokacije i kao situacije) čak i kada to podrazumeva samo-eksploataciju. Ove tri institucije trebalo bi da budu lideri po brojnosti, po istoriji i po reputaciji. Međutim, da bi se pri toj poziciji ostalo neophodno je sprovesti čin savremenog prevrednovanja i uvažiti izvan-hijerarhijske epistemologije. Ako druge ustanove zbog posthumanog obrta, pregovaraju svoju ulogu naspram i u korist digitalizacije, ULUS se trudi da izbegne svaki vid automatizacije i pronalazi načine da ljudski faktor zadrži autonomnu poziciju u okviru ustanove umetnosti. Stare forme ugovora i dogovora ovde podrazumevaju da je još uvek moć u rukama manje ili više solidarnog ljudskog faktora ali ne i bez ideoloških sukoba, a usled ispoljavanja alternativnih formi subjektivnosti. Za razliku od korporacija u domenu spektakla (koncerti, bioskopi, pozorišta...) izložbe ULUS-a nemaju dobit u klasičnom smislu, već je njihov profit usmeren ka zalaganju za članstvo.

Pored radnih prava, simbolička dobit članstva tradicionalno je bila povezana sa politikama izlaganja koje su do sada, razotkrivajući ideološke i institucionalne kontradikcije i kontroverze, održavale *status quo* ili u najgorem slučaju probale da delegi-

¹ Mary Douglas, *How Institutions Think?*, Syracuse University Press, 1986

² Bernard Stiegler, *Time for Reflection*, 2002, pristupljeno 15. decembra 2020. na https://www.youtube.com/watch?v=7bPDJ_rcNmE

timišu ovo prestižno udruženje. ULUS-ov Gordijev čvor nastao je spojem interesa, očekivanja i mogućnosti, a zalaganjem za kurirane umesto za tradicionalne revijalne izložbe. Da li članstvo ULUS-a ima veću dobit od izložbi zasnovanih na potpunoj inkluzivnosti ili na usmeravanju odabranih umetničkih praksi? Elastičnost pri vrednovanju samo bi delimično razrešila proces osavremenjavanja ULUS-a, ali bi time bio žrtvovan njegov lider-ski status u budućnosti, jer bi zbog neuklapanja u standarde savremenih izlagačkih praksi bio označen kao nekompetentan. Zato *Jesenja izložba: Upleteni* nije diskriminatorna prema odsustvu savremenosti i kritičkog mišljenja, već je pokušaj okretanja od vakuma i kontrole prema politički nepoznatom, iako to nepoznato može delovati zastrašujuće. Ona deluje kao poligon za promenu paradigme usled kolektivne krize predstavljanja i formi subjektivnosti, a koja se dogodila i u društvu i umetnosti, a čija je atmosfera sveprisutna.

Kako se u formatu izložbe konstituiše **mi** ako **mi** podrazumeva očekivanja od postojeće strukture, te reprezentativno vođenje brige o umetnosti, a koje je istovremeno odgovorno prema promenljivim paradigrama? Ovoga puta konstituiše se prepoznavanjem onih umetničkih praksi koje uvažavaju krizu reprezentacije (Miron Mutaovića), onih u čiju mutaciju su upisane istorijsko-umetničke reference (Nenad Vučković) i formalni recidivi prošlosti (Mont jakne, kao simbol devedesetih, a koje je Ksenija Jovišević montirala na silarsko platno, i hemijski obrađene zastave i uniforme u instalaciji Ivana Grubanova), simptomatične tačke krize antropocentrizma (ptić na izdisaju Nenada Gajića

postavljen nadomak sale u kojoj zaseda UO Ulus-a), aktuelne ranjivosti koje provocira posthumanizam 2020. (Igor Simić) patologije (triptih sa porodicom štakora Andreja Bunuševaca ali i kancerogenost na platnu Ranka Travnja) i toksine naše ranjene Gaje (mrtav tok sačinjen od potrošenog motornog ulja u instalaciji Dragana Rajšića). Efekat nasilja na telu (Ranko Travanj), efekat nasilja nad planetom (u video radu **The End Times** Igora Simića), ekocid protiv kojeg se bori nenasilni pokret **Extinction Rebellion** je zastupljen i u vidu prirodnih požara u Australiji, požara izazvanih društvenim nemirima u Los Anđelesu (Milica Ružičić), eksplozija u Bejrutu i *Chinatown* (Anamarija Vartabedijan, Nikola Marković) ali je ostavio i trag na tradicionalnom ćilimu (Ana Vujović).

Jesenja izložba: Upleteni podrazumeva da je vizuelna kultura kontekstualno određeno polje pluralnih odnosa. U njemu su analogno dijagramu Džef Kaspera (*Jeff Kasper*) zastupljena razmišljanja, prilagođavanja, konflikti, kompromisi, transformacije ali i eksploatacije, te ništavilo, omeđena praznina (Ivana Milev), tehno-kapitalistički hibridi (Tanja Vujinović). Migrantsko pitanje na izložbi je postavljeno tako da ne vrši projekciju drugosti već da i u nama propita nekada bolan uticaj promene krajo-lika na život (Ivan Petrović, Vojsilav Radovanović, Ana Vujović). Povezane su i istorijske aproprijacije iz domena popularne kulture koje ukazuju na sarkastičan odnos prema američkom imperijalizmu (Uroš Đurić), sa savremenim praksama umetničkog hodanja (Vojslav Radovanović). Uvezani su kritički osvrt na transhumanizam (Jana Stojaković) i materijalistički femnizam

koji se ne odvajaju od ne-ljudske subjektivnosti (Tanja Ostojić), te konceptualna dekonstrukcija patrijarhata (Era Milivojević), i uzdizanje matrijarhata (Marko Murat, Isidora Gajić), te zastava kao simbol biofilije sa nadom u moguće planetarno ozdravljenje, a nasuprot metamorfoziranim i toksičnim zastavama SFRJ i KPJ (Ivan Grubanov). Prisutne su groteskne, jezive ili cinične mutacije ljudskog roda (Andrej Bunuševac, Nebojša Despotović). Foto-skenovi stogodišnjeg arhitektonskog nasleđa izvesno su poigravanje sa (simboličkim slojevima) koje oni nose u sebi (Nataša Teofilović, Nemanja Ladić). Fragilnost lokalnog nasleđa industrije stakla ovom izložbom dobila je vizibilitet (Pokret za očuvanje stakla Dragana Drobnjaka). Dokaz Mirze Dedaća o prekarnosti umetnika izložen je pored ulaza u računovodstvo ULUS-a. Performans Nine Radoičić tokom kojeg je ona godina-ma ranije iznetu sliku vratila u umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, simbolički je čin renesanse poverenja u institucije. Tu su koloplet medijskih slika prevednih u crtež monumentalnih razmera (Vladimir Milanović), minijaturni hologrami (Ivana Jakšić), društvena dekadencija (Nebojša Despotović) i pandemijski portreti drugih vrsta osim ljudskih (Jamesdin, Jana Stojaković).

Jesenja izložba: Upleteni zbog svog operativnog lanca (*actor, network* teorija) dodatnu vrednost nudi u kolektivnom bogatstvu smisla i pojmova, u samoj mreži između umetničkih radova i međusobno uvezanim formama i politikama. Njena struktura

zasniva se i na dinamikama između vizuelnih obrazaca, ali i na interpretativnim okvirima u upotrebi, postavkom koja na razvratan način artikuliše kontroverze i kontradikcije, i koja je ponuđena publici u slučaju da ona želi da zauzme svoje mesto u toj konstelaciji³.

Iz *Jesenja izložba: Upleteni* se iščitava poruka da živimo krajnje vreme (telekratiju) tj. nivelisanja prema dnu. Mi smo za svaki slučaj na ovoj distopijskoj, na momente post-humanističkoj izložbi koja svedoči i o otuđenju prikazali fluorescentnim bojama naglašen hram u Pestumu (Đorđe Odanović), kao retro-ideal klasične lepote koji ćemo jednog dana, uprkos jezi i mutantskoj stvarnosti koju živimo, možda kao društvo ponovo dostići. U međuvremenu, a kao što nas Sači Mijači (Sachi Miyachi) podseća, ne zaboravimo da obratimo pažnju na stubove na fasadi umetničkog paviljona koji ga drže skoro sto godina. Samo jednim drugačijim pogledom na njih, izvan normativa, možemo prodrmati stubove ULUS-a kao zajednice ili, barem tokom trajanja izložbe, preformulisati sopstvenu ontologiju.

³ Sonia Fernández Pan, A CONVERSATION WITH IRIT ROGOFF: WHERE DO WE SIT WITHIN ALL OF THIS?, 2016, pristupljeno 10. decembra 2020. na <https://a-desk.org/en/magazine/a-conversation-with-irit-rogoff/>

PRE-ŽIVLJAVATI SA UMETNOŠĆU

Lav Mrenović

Sveopšta kriza kako građanskih tako i alternativnih institucija zadesila je i Udruženje likovnih umetnika Srbije (ULUS), trenutno jedinstveni hibrid u kojem je sjedinjena istorija modernosti i savremenosti u Srbiji i muka organizovanja umetnika/ca zarad poboljšanja egzistencijalnog i umetničkog stanja. Kustoski stvarati u takvoj instituciji i kontekstu je izazovno - da li stvoriti ulepšanu sliku institucije u cilju uvećanja njene urušene vrednosti ili razotkriti stvari onakvim kakve jesu? Da li pomiriti tokove i kontratokove unutar udruženja ili ih smestiti u konfliktni odnos?

Istoričarka umetnosti Marša Meskimon u uvodu „Contemporary Art and the Cosmopolitan Imagination” sopstveni pristup pisanju opisuje na sledeći način: „Ja ne pišem o umetnosti, već stvaram koncepte, ideje i značenja sa umetnošću i drugim oblicima mišljenja”¹. Razlika između o i i sa podrazumeva razliku između primene prethodno osmišljenih ideja na umetnost i zajedničkog života sa umetnošću u naporima da se stvore novi horizonti mišljenja umetnosti i njenih raznorodnih okruženja. Takav pristup ne mora biti isključivo vezan za pisanje, već se može upotrebiti za bilo koji oblik rada sa umetnošću, uključujući i kustosku profesiju unutar koje postoji istovetni konflikt

između pristupa zasnovanih na kontekstualnosti (sa) i pristupa koji simuliraju kosmopolitizam neoliberalne globalizacije pomoću estetike i politike bijenalizacije (o).

Međutim vizija života sa umetnošću deluje romantizovano - implicitno je očekivanje da, u ovom slučaju, kustos/kinja konstantno bude zainteresovan/a, nadahnut/a, posvećen/a... U stvarnosti iskustva kustoskog rada u perifernom kapitalizmu takva vizija je retko ostvariva i rezervisana kao privilegija unutar razvijenog kapitalizma gde je kustoski, kao i svaki drugi rad u polju kulture, adekvatno priznat i plaćen. Nameću se pitanja šta se dešava kada je kustos/kinja u prekarnoj poziciji u kojoj je nemoguće ostvariti bilo kakve prihode ili su prihodi nedovoljni za život, kada se prostor u kome radi doslovno raspada, kada je napadnut/a zbog proste činjenice da je kustos/kinja i da nije član/ica udruženja bez obzira na uložene napore za očuvanje i unapređenje udruženja i njegovog prostora? Da li je u takvim okolnostima moguće biti inspirisan/a i slobodno stvarati sa umetnošću? Sa druge strane, šta je sa samom umetnošću beogradske umetničke scene u kojoj se besciljno smenjuju generacije u trci za fantazmagoričnim uspehom u društvu koje je strukturno namešteno tako da umetnik/ca ne može živeti od sopstvenog rada i u kojem su institucije koje treba da ga/je prepoznaju i podrže urušene?

Između brojnih teških kustoskih odluka koje su teške jer su nerazdvojive od ozbiljnosti problema globalnog sveta i lokalnih partikularnosti koji se svi prelamaju u ULUS-u kao studiji slučaja, kustoski postupak je kreativno odrazio vidljive i nevidljive estetske, ideološke, političke, ekonomske i kulturne strukture u kojima se svi nalazimo i koje oblikuju našu zajedničku, ali i privatnu, stvarnost. Sve to kroz uvezivanje umetničkih radova kao što to kustoska profesija podrazumeva - selektujući i postavljajući umetničke radove tako da nastaju novi odnosi između njih koji kreiraju jedinstveni narativ izložbe kao celine.

Upleteni ukazuju na uvezanost konkretnog umetničkog društvenog života i umetnika/ce kao građanina/ke, odnosno političkog bića u izvornom starogrčkom značenju kao pripadnika/ce zajednice i učesnika/ce u njenom uređenju. Jesenja izložba je sačinjena

od istinski raznovrsnih umetnika/ca drastično različitim izrazima u medijskom i formalnom smislu, ali i različitim statusa, prepoznatljivosti, publika, delova sveta, ideološkog spektra... Naspram profitno orijentisane korporativne diverzifikacije kao pozitivne posledice progresivnih društvenih promena, *Upleteni* diverzitet vuku organski iz konkretnog stanja koji je zatečen po početku kustoskog rada. Uprkos različitim oblicima pritiska na kustosku autonomiju, izložba ne samo da je raznovrsna sa time kao njenim krajnjim ciljem, već je reprezentativna o stanju udruženja i njegovog neposrednog, ali i šireg konteksta. Izložba je pozicionirana u sadašnjosti između aktivnih refleksija o budućnosti institucije (Sači Mijači (Sachi Miyachi)) i izazovnog pogleda prošlosti (Marko Murat). Prilagodljivim uvezivanjem (Ivana Milev, Nataša Teofilović, Vladimir Milanović) postavka pokušava da progovori o širim globalnim krizama poput klimatske krize („Extinction Rebellion”, Dragan Rajšić), izbegličke krize (Ivan Petrović, Tanja Ostojić), krize umetničkog sistema (Džef Kasper (Jeff Kasper), Mirza Dedać), krize tradicije (Ana Vujović, Nemanja Ladić), krize građanskog poretka (Igor Simić, Milica Ružičić), krize ljudskog identiteta (Andrej Bunuševac, Jana Stojaković)... U stanju permanentne krize (Nenad Gajić, Mirza Dedać) deluje da je uloga kustosa/kinje da ukaže na probleme, njihove logike i konkretne izraze kroz umetničke radove i između njih stvara lanac jednakosti, odnosno upletenost svih tih fenomena, i navede posmatrača/icu na zajedničko promišljanje stvarnosti.

Drugim rečima, *Upleteni* je pokušaj kustosa da preživljava sa umetnošću, da „Cvijetu” kao usputnu atrakciju građanskog šetališta pretvori i u polje političke transformacije estetskim sredstvom kao što se ona odvija u političkom organizovanju umetnika/ca kroz udruženje. Naredni korak nalazi se u istom prostoru u kojem je i postavka - ULUS-ovoj stogodišnjoj misiji da organizuje i zastupa umetnike/ce kako u umetničkom, tako i u političkom smislu, boreći se za bolje uslove rada svih umetnika/ca.

¹ Marsha Meskimmon, *Contemporary Art and the Cosmopolitan Imagination* (London and New York: Routledge, 2011), 10

PRATEĆI PROGRAM

14.11. / 18h



Artist Talk
Jeff Kasper (engl.)
online / Zoom platforma

22.11./ 13h



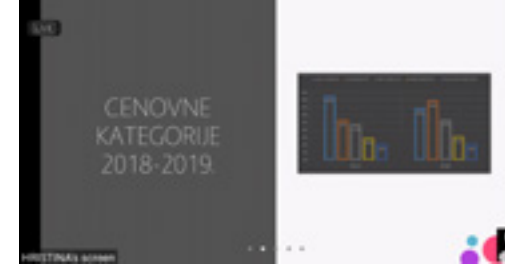
Vođenje kroz izložbu
Vodi: Dr. Maja Ćirić
online / YouTube streaming

28.11./18h



To Make Public, To Make a Public (engl.)
Dushko Petrovich, Associate Professor
and Chair of New Arts Journalism, SAIC
School of Art Institute of Chicago
online / Zoom platforma

12.12./ 17h



Skrivena metrika ekonomike
dr. Hristina Mikić, stručnjak u oblasti
ekonomike kulture
online / Zoom platforma

13.12./ 13h



Razgovor o Jesenjoj izložbi 2020
i proglašenje nagrade
Vodi: Umetnički savet ULUS-a
online / Zoom platforma

DEBATE U DIGITAL- NOM FORMATU



Uroš Krčadinac
Nanogalebovi
generativna animacija, 2020.

Ako mutacije utiču na naše sazajne procese, okolnosti 2020. su tim uticajima pridodale i transformaciju fizičkog aspekta umetničkog iskustva, a koja je uslovljena nebezbednim materijalnim prostorom i pokušajem preusmeravanja iskustva umetnosti na hiperkontrolisani digitalni prostor. U tekstu „Uspeti u teškim vremenima: napravite digitalni obrt“¹ izneta je činjenica da je trogodišnja misija velikih kompanija o ubrzanju digitalizaciji ostvarena uz pomoć KOVID-19. Ali da li se ideal o tome da „sve bi trebalo da bude lakše, nezvisno od kanala, od situacije i lokacije“ može primeniti na instituciju umetnosti? Da li umetnost može da postoji nezavisno od ustanove i da li ustanova može da promoviše vrednosti nezavisno od kanala, situacije i lokacije? Misija umetničke ustanove u svojoj osnovi je da promoviše aktuelnosti, zastupa interese i kultiviše stav upletenih javnosti i publika, a ništa od toga nije moguće raditi sasvim izvan fizičkog okruženja, i ništa nije lakše zbog KOVID-19. *Jesenja izložba: Upleteni*, kao konstelacija umetničkih postupaka, ističe naglašeni značaj vizuelnog čulnog iskustva i mogućih načina na koji ono može biti instituisano. Bez obzira, ovogodišnjoj krizi ULUS se prilagodio organizovanjem niza *on-line* diskusija (*Jeff Kasper, Dushko Petrović, Paul O’neill, Michael Birchall, Hristina Mikić*), čime se priključio digitalnom obrtu.

¹ MIT Technology Review Insights, *Succeed in tough times: Make a digital pivot.* : <https://www.technologyreview.com/2020/10/08/1009618/succeed-in-tough-times-make-a-digital-pivot/>

Sponzor osiguranja celokupne izložbe je Dunav osiguranje.

UMETNICI

Jovana Braletić, Andrej
Nebojša Despotović, Uroš
Gajić, Ivan Grubanov, Ivana
Jovišević, Jeff Kasper, Ne-
ković, Vladimir Milanović,
Miron Mutaović, Sachi Mi-
nja Ostojić, Ivan Petrović,
dovanović, Dragan Rajšić,
Ružičić, Pokret za očuvanje
Igor Simić, Jana Stojako-
ko Travanj, Anamarija Var-
Tatjana Tanja Vujinović,

Bunuševac, Mirza Dedać,
Đurić, Isidora Gajić, Nenad
Jakšić, Jamesdin, Ksenija
manja Ladić, Nikola Mar-
Ivana Milev, Era Milivojević,
yachi, Đorđe Odanović, Ta-
Nina Radoičić, Vojislav Ra-
Extinction Rebellion, Milica
stakla Dragana Drobnjaka,
vić, Nataša Teofilović, Ran-
tabedijan, Nenad Vučković,
Ana Vujović.







Jovana Braletić
„Devojka i gepard”
2020; akril na platnu; 50 x 50 cm



Andrej Bunuševac
„Tamo gde se štakor okuplja 1”;
2020; akrilik i ugljen na akvarel papiru; 70 x 50 cm

SAVET PROFESORA ŽIVKOVIĆA

Po završetku studija Fakulteta likovnih umetnosti našao sam se u finansijskoj krizi i bez posla. Nakon bezuspešnih pokušaja da pronađem iole pristojan posao i svoje stečeno znanje sa fakulteta nekako primenim, zaposlio sam se u jednom restoranu kao perač sudova i pomoćni radnik u kuhinji. To je bila odluka koja mi je donela privremeni finansijski mir. Radno vreme je podrazumevalo i do 12 sati sa vrlo kratkim pauzama. Nakon godinu dana, jednom prilikom negde u gradu sreo sam svog nekadašnjeg profesora anatomije Vladetu Živkovića. Bio je veoma zainteresovan da čuje šta radi i čime se bavi njegov bivši student.

Pošto se prilično razočarao što sam batalio slikanje i počeo da radim nešto potpuno drugo, potrudio se da mi pomogne i da savet kako bih, ipak, našao smisao i spojio umetnost i novi posao na koji sam pristao.

Ovom prilikom ću pokušati da interpretiram dijalog sa svojim profesorom.

Vladeta Živković: ...A šta ti trenutno radiš, čime se baviš, jel slikaš?

Mirza Dedać: Ne, ne... trenutno nemam vremena za umetnost. Mislím, zaposlio sam se u jednom restoranu, tako da trenutno radim.

Vladeta Živković: ...a otkuda tebi sad to odjednom, otkad tebe zanima kuvanje?

Mirza Dedać: Pa, znate, nije baš da me zanima, ali od nečeg moram da živim... i eto.

Vladeta Živković: Znaš šta bi ti mogao da uradiš, pošto si već u toj situaciji. Verovatno tamo imaš neke kese za đubre u koje bacaš sve te ostatke hrane, flaše, pikavce i šta ti ja znam...

E gledaj, ti kreni da skupljaš svako veče to đubre i pakuj u velike crne kese. Kad ih skupiš dovoljno, jedno dvadeset, trideset komada, uđi u neki galerijski prostor. Vidi da negde nađeš termin. Onda lepo po sredini galerije dovuci i neke stolove, zatim uzmi kese i istresi đubre po stolovima, skini se do pojasa i kreni da se valjaš po tim pomijama. E, a onda na zidovima galerije neka se nađu neke fotografije ili bolje čak video materijal toga kako se mučiš u toj kuhinji. Ja to ne bih mogao da uradim nikad, znaš! Ali zato ti to možeš! Ti to treba da uradiš! Jer to je potpuno u tvom stilu. Poslušaj me! Nakon tri godine rada provedenih u kuhinji predlog mog profesora nikada nisam realizovao. Nisam imao hrabrosti. Performans nikada nije bio deo mog umetničkog rada i interesovanja.



Nebojša Despotović
„Le nozze”
2019; ulje na platnu; 163 x 145 cm



Uroš Đurić
„Aproprijacije 8 / vest dana”
2018; ulje na platnu; 270 x 170 cm



Isidora Gajić
„Majka”
2020; triptih na svili; 170 x 385 cm



Ivan Grubanov
 „Nacionalizam”
 2017-2020; instalacija: autentične zastave
 SFRJ i KPJ metamorfozirane uljanim
 bojama, autentični radni kombinezoni
 holandske vojske metamorfozirani uljanim
 bojama, trodimenzionalni natpis na zidu



Nenad Gajić
 „Jedan trenutak”
 2019; objekat



Ivana Jakšić
 „Hologram u zlatnom”
 2019; ulje na platnu, lepljeni glitter



Jamezdin
 „Životinje pored puta”
 2020; kombinovana tehnika



Ksenija Jovišević
 „Mont br. 9”
 2019; Mont jakna na platnu; 60 x 50 x 4 cm



Jeff Kasper
 “Relaciona atletika: dijagram održavanja prilagođavanja”
 2020



Nemanja Ladić
 „Muzej površnih zabeleški”
 2019; video; 5 minuta



Nikola Marković
 „Chinatown 1”
 2019; ulje na platnu; 200 x 300 cm



Vladimir Milanović
 „Bez naziva”
 2020; crtež; 300 x 210 cm



Ivana Milev
„Meta”
2020; čelik i polivinil-hlorid



Miron Mutaović
„Kopači”
2020; ulje na platnu; 50 x 60 cm



Era Milivojević
„Antisluka: Aždaja ubija Sv. Đorđa”
akril na platnu; 360 x 120 cm i „kese sa likovnih smećem”, promenljive dimenzije

POKUŠAJ DA SE PROTRESE STUB MIKRO-ZAJEDNICE

Sachi Miyachi

Lokacija: Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić,
Beograd, Srbija

Motiv/tema: Četiri stuba na ulazu

Stanje: postoje četiri;
Od 1928. godine stoje i drže entablaturu (plafon)
ulaza 24/7; Oni su prednje lice, karakteristika
dostojanstva i gracioznosti; Jonski poredak, poreklom
iz jugozapadne Anadolije, 6. vek pre nove ere; Oni
su Ženski; Imaju 92 godine; Oduvek su bili zajedno
da bi doživeli mnoge događaje i drame umetničkog
udruženja;

Izvršilac: Po mogućnosti više od tri rodno mešovite
osobe

Pripreme:

A) Popijte šolju kafe ili čaja sa kolegama izvršiteljima

B) Predstavite se jedni drugima, polako i uživajte u
procesu

C) Udružite glave i pročitajte sledeća uputstva

Uputstva: Izaberite jedan od četiri stuba.

Neka drugi stubovi budu ljubomorni jer vi poklanjate
veliku pažnju onom koji ste odabrali.

Izaberite šta možete da uradite sa sledeće liste i
realizujte jednu ili više radnji prema odabranom stubu.

1. Poklonite stubu blještavu ogrlicu
2. Ispričajte priču o tome kako su se vaši baka i deka upoznali
3. Našminkajte stub kao prolećnu muzu
4. Obojite stub u zlatno
5. Prekrijte stub sa šljokicama
6. Preporučite filmove
7. Ispričajte priče sa drugog kraja sveta
8. Predstavite svoju rodbinu
9. Osvetlite stub sjajnim reflektorima, neka odskoči od ostalih
10. Zamotajte ga ga u ćebe, zagrejte ga
11. Izgradite zidove oko njega, napravite saunu i uživajte u tome zajedno
12. Napravite kadu, pustite stub da se kupa sa vrućom vodom
13. Napravite mali krevet za stub, ponudite da neko vreme legne na bok
14. Uklonite ga i unesite u zgradu kako biste vodili obilazak izložbe
15. Prošetajte parkom, razgovarajte o stubu sa svakom osobom koju sretnete
16. Podelite priče o najudaljenijem mestu gde ste ikada bili u životu
17. Neka bude malo viši od ostalih
18. Neka bude malo mršaviji od ostalih
19. Neka bude srećniji od ostalih
20. Učinite da pomisli da je gori od ostalih, a zatim mu pružite još više pažnje
21. Neka bude XXXXL ili ekstra mali da bi se osetio disfunkcionalno kao stub
22. Napravite sjajnu portretnu fotografiju, izložite je na izložbi
23. Snimate grupnu fotografiju sa stubom i stavite je u porodične albume
24. Pozovite slikare da naslikaju portrete stubova i izlože ih na izložbi

25. Preuzmite funkciju zadržavanja težine entablature (plafona)
26. Uklonite entablaturu (plafon) da biste oslobodili stubove od velike težine
27. Masirajte ga
28. Dajte HOLA karoseriju i napravite bolji protok energije kolone
29. Pleši s tim
30. Dajte vežbu istezanja
31. Počastite ga organskim uljem lavande
32. Rasporedite dodatni zid za oslonac stuba
33. Napravite rupicu da biste bolje disali
34. Istražite od kojih materijala je napravljena, a zatim recite kako je rođen stub odakle potiče
35. Prekomerno hvalite njegov materijal
36. Razgovarajte o okeanu i pokažite ga stubu
37. Razgovarajte o planinama i pokažite ih stubu
38. Napravite mini stub i predajte je kao da je novorođena beba
39. Razgovarajte o tome kako se osećate kada ulazite / izlazite iz ulaza
40. Razgovarajte o osećaju ležanja
41. Dajte komplet čarapa
42. Dajte komplet cipela da biste napravili moguću šetnju
43. Žao mi je ostalih
44. Podelite priče o svojoj prošlosti i budućnosti
45. Napravi poemu da pohvališ stub
46. Napravite pesmu i pustite je da pohvalite stub
47. Napravite muzički instrument koristeći deo kolone
48. Ispecite odličan hleb, uzmite ga sa sveže napravljenim ajvarom zajedno kod stuba
49. Pozovite ptice da sede na njemu
50. Dajte priliku da vidite mrkog medveda sa Tare
51. Pričvrstite merdevine i pozovite posetioce da iskuse pogled sa vrha
52. Izgradite spiralno stepenište prikačeno za stub i pozovite posetioce da iskuse pogled sa vrha
53. Pozovite sve učesnike izložbe da kolonama daju petice

54. Pozovite posetioce da pozdrave stub
55. Dajte stubu malo odmora, odnesite ga u odmaralište toplih izvora
56. Dajte stubu malo odmora, vodite ga na krstarenje oko sveta
57. Za to ugovorite nadograđenu verziju osiguranja
58. Stavite malo hrane kao poziv crvenim lisicama da se okupe oko stuba
59. Obojite nektar cveća na stub da pozovete što više različitih vrsta lepidoptera
60. Dodeli neku počasnu titulu i održi ceremonijalni govor za to
61. Dajte pravo svojine najuspešnijem supermarketu u gradu
62. Dajte vlasništvo nad najvrednijom dostavnom kompanijom
63. Održavajte lekcije iz tutorijala o korišćenju najnovijih uređaja na društvenim mrežama
64. Dajte multi-minerale i vitamine
65. Napravite rupice da biste bolje čuli
66. Idite u arhivu umetničkog društva, sakupite fotografije stuba i objavite knjigu o tome
67. Napravite razglednice stubova i pošaljite ih ljudima koje poznajete
68. Pozovite vrtlare parka da podele priče o najstarijem drvetu tamo
69. Neka popije poslednju kap rakije
70. Recite stubu „Vidimo se sutra“
71. Recite stubu „Spavaj mirno“ koristeći što više jezika
72. Idite na sledeći stub i pružite mu veću pažnju nego što ste to činili ranije
- 73.
- 74.
75. novembar 2020.
76. Sachi Miyachi



Nina Radoičić
„Neutralpreference“
2020; performans i uljane boje i pigmenti
na platnu; 160 x 120 cm



Ivan Petrović
„I mesto njegovo neće ga više poznati“
2015-2020; fotografija



Đorđe Odanović
„RGB Pestum 1”
2020; fotografija i mastilo na platnu;
110 x 135 cm



Vojislav Radovanović
„Putnik”
2020; video; 18 minuta



Dragan Rajšić
„Tok”
2017; skulptura; 420 x 230 x 10 cm

MISPLACED WOMEN?

(od 2009. godine)

delegirani performans

Score #1: raspakovati sopstvenu torbu

Više / manje od sat vremena, bez pripreme ili sa pripremom, jedan performer ili više performera, prostor specifičan za migracije

O projektu: Misplaced women? je umetnički projekat koji prima doprinose raznovrsnih ljudi koji otelotvoruju i čine neke od svakodnevnih aktivnosti koje označuju razmeštenost. Učesnici su pozvani da izvedu i razmisle o različitim shvatanjima putovanja, identiteta, ilegalnosti, beskućništva, sigurnosti, privatnog / javnog prostora i da podele ta iskustva na blogu projekta: <https://misplacedwomen.wordpress.com>

Instrukcije:

1. Odaberite prostor specifičan za migracije koji rezonuje sa vama (javni prevoz, glavna autobuska stanica, aerodrom, granica, džentrifikovani prostor...)
2. Idite tamo i raspakujte sopstvenu torbu (kao na primer vašu torbicu ili ranac ili torbu sa praznim plastičnim kesama ili pakovanja potrošačkih predmeta...)
3. Izvadite svaki predmet i izvrite ga. Izvadite sve iz vaših džepova. Izvrite džepove. Skinite cipele. Nakon što ste sve raspakovali, pogledajte da li ste otkrili nešto.
4. Za napredne i posebno motivisane: Možete uraditi istu akciju u različitim prostorima da biste videli kako se različito percipiraju u drugačijim vremenima i mestima. U tom slučaju, nacrtajte mapu gde ste ih izveli.

Napomena:

Razmislite o tome kako se osećate dok ovo radite u javnosti. Da li se osećate izloženo? Kako to rezonuje sa vašim životnim iskustvom i da li vas približava ljudima u pokretu, ljudima na ulici i slično... Budite otvoreni za razgovore sa prolaznicima o tome šta zapravo radite i zašto to radite. Neka performans traje barem pola sata. Ako ste se brzinski raspakovali, nakon "kočnice" i razmene, pokušajte da upakujete predmete sa poštovanjem i pažnjom prema njima. (Ili obrnuto, zar ne?)

Tanja Ostojić

Posebna napomena:

Prostori za koje mislimo da su javni mogu da se ispostave da nisu. To znači da sa vašim performansom možete izazvati shvatanje javnog prostora i uvideti gde (ni)je moguće izvesti vašu akciju. Obezbeđenje vas može odgurnuti metar od ulaza (u šoping centru ili to može biti zabranjeno na voznim stanicama) ili vas policija može pitati - "Šta radite?". Savetujem vam da povedete jednu osobu sa vama koja će pokušati da umiri obezbeđenje, tako da možete da završite performans. Takođe možete reći da tražite neki vaš predmet, ali da niste sigurni da li je ste ga poneli (šta god to bilo). Ovo je kako biste izbegli izbacivanje... s obzirom da su performans i snimanje uglavnom zabranjeni na većini mesta.

Potpisivanje i objavljivanje:

Veoma je važno adekvatno potpisati sve. Sa "Misplaced women?" projektom mi obraćamo posebnu pažnju na to. Molim vas da u potpunosti potpišete sopstvenu akciju kada je delite ili štamplate kao: Misplaced women? (od 2009. godine), delegirani performans Tanja Ostojić. Mi ćemo učiniti isto sa vašim doprinosom. Pošaljite fotografiju ili crtež sebe kako izvodite performans, opis kako je prošao (vaše ime, datum, vreme, trajanje, lokaciju(e) i zabeleške o događajima oko njega). Molim vas da nas obavestite da li biste voleli da vaš doprinos bude objavljen na našem blogu. Mi bismo veoma cenili vaše dopuštenje da ga objavimo.

MISPLACED WOMEN?

(od 2009. godine)

delegirani performans

Score #2: držati znak

Manje od sat vremena, bez pripreme ili sa pripremom, jedan performer

Instrukcije:

1. Odaberite prostor specifičan za migracije koji rezonuje sa vama.
2. Napravite vaš MISPLACED WOMEN? (ili MISPLACED MAN?) znak ili baner (na kartonu, na komadu papira, na nekoj tkanini. Može biti crtež ili vez ili čak kolaž).
3. Stojite i držite ga barem pola sata.
4. Zamolite nekoga da vas fotografiše dok tako stojite.
5. Možete da izvedete istu akciju u različitim prostorima i onda vidite kako se razlikuju percepcije nje u drugačijim vremenima i mestima. U tom slučaju možete nacrtati mapu lokacija na kojima ste izveli performans.

Napomena:

Razmislite o tome kako se osećate dok držite znak, kako to rezonuje sa vašim životnim iskustvom, kako lokacije koje ste odabrali pulsiraju... Budite otvoreni za razgovore sa prolaznicima o znaku koji držite, problemima kojih se on tiče i šta oni imaju da kažu o tome.

Pošaljite vaš doprinos Misplaced women? blogu:

<https://misplacedwomen.wordpress.com>

Tanja Ostojić



Extinction Rebellion



Milica Ružičić
 „Lepo gori LAPD“
 2020; akvarel; 71 x 50 cm



Pokret za očuvanje stakla Dragana Drobnjaka;

- „Velika ikebana - dim boja“; 1970-1980; staklo
- „Crvena ikebana“; 1970-1980; staklo
- „Bezbojna ikebana“; 1970-1980; staklo
- „Bezbojna ikebana, manja“; 1970-1980; staklo
- „Bezbojna minijaturna“; 1970-1980; staklo



Igor Simić
 „Instant but distant”
 2020; video 15 minuta



Jana Stojaković
 „Kliničko ispitivanje”
 2020; ulje na platnu; 110 x 120 cm



Nataša Teoflović
 „autobiografija / tišina”
 2019; 3D animacija; 2 minuta



Ranko Travanj
„Kancerogenost“
2020; ulje na platnu; 150 x 100 cm



Anamarija Vartabedijan
„#PrayforBeirut - Beirut Explosion 2020“
2020; akrilik na platnu; 60 x 80 cm



Nenad Vučković
„Tok dobrih vrednosti - R-A-D-O-S-T“
2019; kolaž - digitalna štampa; 70 x 200 cm



Tatjana Tanja Vujinović
„Plazmonika”
2020; video dokumentacija rada u virtuelnoj realnosti



Ana Vujović
„Do you feel safe enough?”
2016; termo čebe i print

UPRAVNI ODBOR

Vojislav Klačar (predsednik),
Radivoje Marković (potpredsednik),
Vahida Ramujkić,
Marija Kauzlarčić,
Martin Erdeš,
Miloš Đorđević

ŽIRI ZA NAGRADU

Nataša Kokić (US),
Dragana B. Stevanović (UO),
Simona Ognjanović (AICA)

NAGRADA JESENJE IZLOŽBE 2020.

Nemanja Ladić

TEHNIČARI

Aleksandar Janković
Srđan Matić

UREDNIK KATALOGA

Ceo tim

DIZAJN

Miloš Nikolić

FOTOGRAFIJE

Ijubaznošću umetnika i umetnica
Ivan Petrović
Milan Kralj

IZDAVAČ

Udruženje likovnih umetnika Srbije

ZA IZDAVAČA

Vojislav Klačar, predsednik Upravnog odbora

ŠTAMPA

S Standard, Beograd

TIRAŽ

380

HVALA

Maji Čirić, Lavu Mrenoviću, dizajneru Milošu Nikoliću, Ministarstvu kulture
i informisanja Republike Srbije, DUNAV Osiguranju, Sound Force, dj
33.10.3402, i svima koji su doprineli da se ova izložba realizuje



CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76:069.9(497.11)*2020*(083.824)

73/76(497.11)*2020*(083.824)

УДРУЖЕЊЕ ликовних уметника Србије
(Београд). Јесења изложба (2020)

Upleteni / Jesenja izložba ULUS 2020, Umetnički paviljon "Cvjeta
Zuzorić", 12.11 - 06.12.2020. ; [fotografije Ivan Petrović, Milan Kralj]. - Beograd
: Udruženje likovnih umetnika Srbije, 2021 (Beograd : S standard). - 49 str. :
fotogr. ; 23 cm

Tiraž 380. - Str. 4-7: Rasplitanje Jesenje izložbe: Upleteni / Maja Čirić.
- Str. 8-9: Preživljavati sa umetnošću / Lav Mrenović.

ISBN 978-86-6307-124-7

а) Удружење ликовних уметника Србије (Београд). Јесења изложба (2020)
- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 41259529



Република Србија
Министарство културе и информисања



DUNAV
OSIGURANJE